

grænset til erhvervsdrivende, men omfatter alle indeholdelsespligtige, og reglen i stk. 1, 2. pkt., går også videre end kontrolloven i den henseende, at adgangen til eftersyn af regnskabsmateriale m. v. ikke er betinget af, at den indeholdelsespligtige fører regnskab; selvom han ikke fører regnskab, kan myndighederne således efter forslaget foretage eftersyn af eventuelt foreliggende regnskabsmateriale samt kræve skattekort o. s. v. fremlagt. Endelig er den foreslåede adgang til at kræve regnskabsmateriale indsendt ikke — som i kontrolloven — begrænset til regnskabsmateriale for tiden forud for det løbende regnskabsår, idet kontrollen med indeholdelserne nødvendigvis også må omfatte den løbende regnskabsperiode; det forudsættes herved, at materiale vedrørende det løbende år færdigbehandles så hurtigt af kontrolmyndighederne, at indsendelsen ikke volder de indeholdelsespligtige urimelig ulempe.

Ifølge stk. 2 skal gennemførelsen af de i stk. 1 nævnte foranstaltninger kunne fremtvinges ved dagbøder.

Ifølge stk. 3 skal skattemyndighederne hos modtagerne af A-indkomst kunne indhente oplysninger til brug ved kontrollen med indeholdelserne, idet det må antages, at der vil vise sig et vist behov for en sådan beføjelse. Hvis det viser sig, at der ikke fremkommer A-skattebeløb for en skatteyder, der hidtil har haft A-indkomster, vil det i visse tilfælde kunne være naturligt at rette henvendelse til ham og udbede sig oplysninger til opklaring af forholdet, herunder oplysning om hans nuværende beskæftigelses- og aflønningsforhold.

Til § 87.

Den almindelige bestemmelse om skattemyndighedernes tavshedspligt indeholdes i statsskattelovens § 44 som ændret ved lov nr. 144 af 31. marts 1950.

Den her foreslåede bestemmelse går videre end statsskattelovens bestemmelse, idet den pålægger tavshedspligt ikke blot vedrørende de skattepligtiges, men også vedrørende de indeholdelsespligtiges forhold, og idet de forhold, der skal omfattes af tavshedspligten, ikke blot er de pågældendes indkomst- og formueforhold, men i det hele deres økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet vedrørende forhold. Tavshedspligten påhviler efter forslaget skattemyndighederne med hensyn til oplysninger af den forannævnte art, som de under varetagelsen af deres funktioner efter lovforslaget kommer til kundskab om, herunder således også under udøvelsen af kontrolbeføjelserne i henhold til § 86.

Til § 88.

Det er foran i de indledende bemærkninger til afsnit II anført, at indkomståret under en ordning, hvor skatten svares af den løbende indtægt, ikke alene er den regnskabsperiode, i hvilken den skattepligtige indkomst erhverves, men tillige den periode, for hvilken den skattepligtige lignes af den i perioden oppebårne indkomst, samt den periode, i hvilken skatten som foreløbig skat svares af den løbende indkomst. Dette gælder også, selvom den skattepligtige i henhold til § 22 anvender et fra kalenderåret afvigende indkomstår, ligesom den skattepligtige formue i disse tilfælde skal opgøres på grundlag af forholdene ved indkomstårets udløb.

Selvom et indkomstår dækker over dele af to kalenderår, kan der naturligvis kun være tale om at anvende eet sæt regler for opgørelsen af den skattepligtige indkomst og formue for et givet indkomstår, og i bestemmelsen foreslås det, at opgørelsen skal ske efter de regler, der gælder for det kalenderår, i hvilket indkomståret udløber. Denne ordning vil være bedst stemmende med den nugældende ordning, og der opnås herved, at der ved den ligning, der foretages efter kalenderårets udløb, skal anvendes samme ligningsregler, hvad enten den skattepligtige har anvendt kalenderåret eller en herfra afvigende periode som indkomstår. Når man på det tidspunkt, grundlaget for den foreløbige beskatning fastsættes, ikke har kendskab til de regler, efter hvilke den endelige indkomst- og formueopgørelse vil blive foretaget, må den foreløbige beskatning dog ske efter de regler, der gælder, når grundlaget for denne udfærdiges.

Medens opgørelsen af den skattepligtige indkomst og formue må foretages efter eet sæt regler, gælder dette ikke nødvendigvis med hensyn til skatteberegningen. Det vil formentlig give den ligeligste behandling af de skattepligtige, hvis ændringer i skatteberegningsreglerne, herunder eksempelvis beskatningsprocenterne, får virkning for alle skattepligtige fra samme tidspunkt, d. v. s. normalt fra et kalenderårs begyndelse, hvad enten den skattepligtige anvender kalenderåret eller en herfra afvigende periode som indkomstår, ligesom en sådan ordning også vil give den bedste tilnærmelse mellem den foreløbige skat og slutskatten. I overensstemmelse hermed er det derfor i stk. 2 foreslået, at ændringer i reglerne for beregning af indkomst- og formueskat til staten, hvor ikke andet særligt bestemmes, får virkning fra samme tidspunkt, hvad enten den skattepligtige anvender kalenderåret eller en herfra afvigende periode som indkomstår. Hvor nye beregningsregler får virkning fra et tidspunkt, der ligger indenfor et givet „brudt“ indkomstår,